

2000

© — μ 1/2
© — μ 1/2

Athanasopoulos, Constantinos GE.

© — μ 1/2

<http://hdl.handle.net/11728/7105>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

**Between debaters
or
The Nice Agreement:
Profits and Losses**

By Prof. Const. GE.
ATHANASSOPOULOS

The Monday, 11th of December of 2000 a.d. recorded by the books of History as a signification date for the European data, as a starting point of a hope, as a landmark of developments, but also as a «cemetery» of the «other» ambitions of the small countries of European Union...

The fact that the President of European Committee Mr. Prondi and the eight Political Groups of European Parliament expressed their disappointment for the final text - the Parliament as well «threats» not to certificate the new Agreement - reveals a deep worry, especially from the people that they have the full aspect of the matter...

The main «accusations» against the text of Nice refers to the point that the leaders of the fifteen State-Members of European Union, motivated generally by the particular national «interests» and not by the specific European «interest» (except perhaps the subject of the «preparation» of future expansion). This interest includes the «prospect» of a political union and the

**Τοις Εντευξομένοις
ή
Η εν Νικαία Συνθήκη:
κέρδη και ζημίες**

Του Καθηγητού Κωνστ. ΓΕ.
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η Δευτέρα της 11ης Δεκεμβρίου του σωτηρίου έτους 2000 μ.Χ. καταγράφη στις δέλτους της Ιστορίας ως ημερομηνία σημαντική για τα ευρωπαϊκά τεκταινόμενα, ως αφετηρία ελπίδων, ως ορόσημο εξελίξεων, ως «κοιμητήριο» των «άλλων» φιλοδοξιών των μικρών Χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης...

Το γεγονός, ότι ο ίδιος ο Πρόεδρος της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ. Ρομ. ΠΡΟΝΤΙ και οι οκτώ Πολιτικές Ομάδες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εξέφρασαν την δυσαρέσκεια τους για το τελικό κείμενο - το δεύτερο μάλιστα «απειλεί» να μη επικυρώσει την νέα Συνθήκη - «προδίδει» μία βαθύα ανησυχία και μάλιστα των επαίδωντων...

Οι κυριώτερες «αιτιάσεις» κατά του κειμένου της Νικαίας εστιάζονται επί του σημείου, ότι οι Ηγέτες των δέκα πέντε Χωρών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έθεσαν υπεράνω όλων τα επί μέρους εθνικά «συμφέροντα» και όχι το ειδικότερο «συμφέρον» της Ιδέας της Ένωσης, (πλην «της προετοιμασίας» για την μελλοντική διεύρυνσή της), το οποίο «συμφέρον» περιλαμβάνει

«decrease» of the democratic defensive.

We should examine the main points of the Agreement, especially them that a part of the people believes that is a succeed for the Union and some others renounced them as possible «sources» of new worries in the future and a product of «functional conciliation». We must examine them carefully because of the necessity of Agreements certifications by its Parliaments of the State-Members in eighteen months.

The new Agreement «held» the compensation of the Member votes and a new system of taking decision:

νει την «προοπτική» της πολιτική ένωσης και την «μείωση» του δημοκρατικού ελλείματος.

Αλλά ποία είναι τα κεντρικά σημεία της νέας Συνθήκης, η οποία κατά τους μεν είναι ό,τι καλλίτερον ήταν σήμερα εφικτό και κατά τους δε πηγής νέων ανησυχιών και προϊόν «λειτουργικού συμβιβασμού» και η οποία θα πρέπει να επικυρωθεί από τα Κράτη Μέλη εντός δέκα οκτώ μηνών;

Η νέα Συνθήκη προβλέπει αναστάθμιση των ψήφων των Μελών, αλλά και ένα νέο σύστημα λήψης αποφάσεων:

Χώρα	Ψήφοι σήμερα	Ψήφοι βάσει νέας Συνθήκης	Πληθυσμός σε εκατομ.	Αντιστοιχία πληθυσμού ανά ψήφο (σε εκατομ.)
Country	Today votes	Votes in new Agreement	Population (in millions)	Population correspondence in vote (in millions)
France	10	29	58,97	2,03
Germany	10	29	82,04	2,83
United Kingdom	10	29	59,25	2,04
Italy	10	29	57,61	1,99
Spain	8	27	39,39	1,46
Netherlands	5	13	15,76	1,26
Belgium	5	12	10,21	0,85
Hellas	5	12	10,53	0,88
Portugal	5	12	9,98	0,83
Austria	4	10	8,08	0,81
Sweden	4	10	8,85	0,89
Denmark	3	7	5,31	0,76
Ireland	3	7	3,74	0,53
Finland	3	7	5,16	0,74
Luxembourg	2	4	0,43	0,11

In cases that the council have to approve a proposal that comes from the Committee now, for the approval are demanded 258 votes of 342 and a simple majority of the States-Members.

In all other cases, for a decision are demanded 258 votes and the majority of two thirds of State-Members. Finally, the minority that can cancel the proposals is held at 89 votes.

In addition, every State-Member has the power to call a «double majority» for any subject in order to be certified that the approval votes represents a majority of at least the 62% of the European citizens.

In parallel, the right of veto in 29 political sections such as the appointment of highest official's, the exterior border checks etc. is abolished. But it is also preserved in cases of national interests as social security, taxes, immigration, cultural matters etc.

After this we have to consider the point that the Agreement gave to the Committee the possibility to reduce its members. For example the grater countries of the Union may see their Commissars reduce from two to one. According to this spirit the representatives of its country of the European Parliament are going to be reduce as well (Hellas is going to have 22 Representatives in the future instead of 25 at the present time).

We can not have a simple answer to the possible question what Hellas lost or gained after the end of the Conference in Nice. Any spokesman is able to say that in some parts of the Agreement Hellas is now in a rather disabled place, while in other parts succeed to insure

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το Συμβούλιο εγκρίνει πρόταση, προερχόμενη από την Επιτροπή, για την έγκριση απαιτούνται 258 ψήφοι εκ 342 και απλή πλειοψηφία των Κρατών Μελών.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις απαιτούνται για την λήψη μίας απόφασης 258 ψήφοι, αλλά και πλειοψηφία των δύο τρίτων των Χωρών Μελών, ενώ η αναστέλλουσα μειοψηφία σήμερα ορίζεται σε 89 ψήφους.

Εξ άλλου, κάθε Κράτος Μέλος έχει την δυνατότητα να θέτει θέμα «διπλής πλειοψηφίας», προκειμένου να διευκρινισθεί εάν η πλειοψηφία των ψήφων αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 62% των Ευρωπαίων Πολιτών.

Εκ παραλλήλου, καταργείται το δικαίωμα άσκησης veto σε 29 Τομείς πολιτικής (διορισμός ανωτάτων αξιωματούχων, εξωτερικοί συνοριακοί έλεγχοι κ.ά.), διατηρούμενο, εν τούτοις, επί σειράς ζητημάτων εθνικού συμφέροντος (κοινωνικής ασφάλισης, φορολογίας, μετανάστευσης, πολιτισμού κ.ά.).

Ακόμη, προβλέπεται μείωση του αριθμού των Επιτρόπων («χάνουν» οι Μεγάλες Χώρες από το έτος 2005 μ.Χ. τον ένα εκ των σημερινών δύο), προβλέπεται μείωση του αριθμού των Ευρωβουλευτών κ.ά. (η Ελλάδα θα έχει πλέον 22 αντί 25).

Για όσους θα επιθυμούσαν μία σαφή απάντηση στην ερώτηση: η Ελλάδα κερδίζει ή χάνει; ένας δεινός Ρήτωρ θα έλεγε: η Ελλάς εν μέρει ενίκησε και εν μέρει ηττήθη... Και μεταξύ των κερδών της «νίκης» σαφώς πρέπει να αναγνωρισθεί

the states special interest. We also should not ignore the successful effort of the Greek Government to preserve the right of veto in crucial subjects such as navigation and finance of the candidate and connected countries (Balkans, Turkey).

The hypothetical question about the development in European Union after the exercise of this new Agreement and about their influence in Greek reality can be answered Aristotle. He can also advise us the subsequent steps: «The transforms and the development in the life are in grate number and of any form» (Morals Nikomacheia), also «The whole life of human is a theatrical scene and as a game. We have to learn to play away the thoughts or we have to bare the pane...».

η Ελληνική «επιτυχία» της διατήρησης του veto επί θεμάτων χρηματοδότησης υποψηφίων και συνδεδεμένων Χωρών (Βαλκάνια, Τουρκία).

Σε σχέση με υποθετικά ερωτήματα περί του «μέλλοντος» του πράγματος, υπό Ελληνική οπτική, και περί των αναγκαίων κινήσεων, οι ακολούθως αναφερόμενες αρχαίες Ελληνικές, βεβαίως, επισημάνσεις, νομίζω, ότι δίδουν την απάντηση, ως διαλαμβάνουσες τα περαιτέρω ελληνικά βήματα: Πολλάί γαρ μεταβολαί γίνονται και παντοίαι τύχαι κατά τον βίον (Αριστοτέλης, Ηθικά Νικομάχεια), και: Σκηνή γαρ πας ο βίος και παίγνιον· ή μάθε παίξειν την σπουδήν μεταθείς ή φέρετας οδύνας...